

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianaee, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

De Verbis Svstantivis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

ἔας εἰσι μὴδὲ ἑαφῆς, χολῆγε αἰ ἄλλαι, non
possunt alia esse.

βλέπειν σε μὲν.) Neutra adverbialiter
posita. est ἔρ hic usus frequētissimus.
δεινὸν βλέπειν βλοσυρὸν. Alceſtide, τί σε
μὲν ἢ πεφρονέως βλέπεις. Pluto, βλέποντ'
ἀποδείξω σ' ὀξύτερον ἢ λυγρέως. Ibidem fi
gurate accusatiuo est similiter usus. βλέ
πειν γὰρ αὐτὸς δόξεις μ' ἄρη, planè martiū
intelliges me tueri. Rursum Luciano,
Ἰαγινὸν βλέπεις. & φοβερὸν ac ἀπηληκῶς
βλέπεις, κατὰ πλῶ. Sic etiam dixere φθέγγε
σθαι μέγα. Et Lucian. εὐχᾶς, ἐφθέγγεθ' ἐπιση
σμενὶ) τί ἢ σιωχῆς ἢ ἐπιφοχόν, cōfufum
loquebat' & indistinctū ac festinū.

DE VERBIS SUBSTANTIVIS.

23. Constructio uerbi substantiui εἰμί cū
sequentis articuli postpositiui cōprehē
sione, diligenter animaduertēda. nam
articulus ad sequētia respōdet: ut apud
Herodianū, ἐσι δ' ὧν ἑ πείρα μετέχ) γνῶ
σιλικᾶς ἢ δημοσίαις ἢ παρησιαῖς γνῶμεν.
παιδείας β'. ἑ εἰμι οἱ ἐτύγχανον ἑ θωρακῶν
ἢ γέροντων, οἱ ἢ ἢ κερδῶν ἢ ληστῶν. Thucy.
ἀ. τ.

ὡς. Ἐτε ἄλλης ἐλλοσσος ὄσιν ἀχρεία. Et pro-
 stea, κὺ ἐσιν ἀ ἐ πολίσματτα εἰλην. Ἐλλωικῶν
 δὲ. κὺ ἐκείνω τρεῖς ἔτα ἐσι μ ἄ τ ἀθλῶν δὲς γνι
 κήθη, ἐσι δὲ ἀ δὲς οἱ αὐτοὶ ἐκερύνθησαν, illo
 anno binae accidere quorundā certami-
 nū uictoriae, & bina de iisdē praeconia.
 Thucyd. 8. etiā plurali uerbo est usus,
 εἰσι δὲ αἱ τ νεῶν ἐ δὲ σίγλον λατῆραν. Ad-
 iungunt & aduerbia loci ac temporis, si-
 militer uerbo substantiuo, ἐσιν ἢ, ἐὰν ὅτε.
 Itē, ὅκ ἐὰν ὅπως. Thucyd. α. οἱ γὰρ θεμέλιοι
 παυτοῖων λίθων ὑπόκοντες, κὺ ὁ ξυμφρασμέ-
 νων ἐσιν ἢ, fundamenta enim uaria saxa
 habent congesta, & ne quadrata quidē
 alicubi cernere est. Electra, ὁ γὼ ἐὰν ὅπως
 ὁδὲ ὅκ ὀρέσης ἐσι, profecto enim Orestes
 est hic. Herod. δὲ. εἴτε δικάζουσι τὰ γνῶνττα
 ἐφρόντων ἐπὶ ὀλέθρων τ δικάζουμένων ἐὰν ὅτε. Et
 mox, ἐὰν ὅπην κὺ ξυλίνοισ χρώμεν σκόνεσιν,
 πῶν nunquā. Ac paulo post, ἐὰν ὅπεν δὲ ἐ
 χλοῦς εἰδόμεν ἀξίας εἰκόνας, nonnulla etiā
 uidimus ridicula simulacra. Item cū ca-
 su apposito ad praepositionē. Thucyd.
 ἀ αὐχμοὶ τε ὄσι πρὸ οἰς μέγαλοι ἐ ἀπὲ αὐτ ἐ

N S λιμοῦ

λιμοὶ ξυμῆσιν. Iungitur cū uerbo τυγ-
 χάνω participiū uerbi εἰμί. Isocr. Archi-
 damo, αἱ ἃ δυσπραξίαι ταχέως καταφανεῖς
 ποῖσιν, οἷοί τῃ ἑκάστοι τυγχάνουσιν ὄντες. cū ἔσθ
 alijs participijs. Electra, αἰχμῖσθ πάντων
 ἔργα δρῶσα τυγχάνεις. Similiter & apud
 Poëtas κυρῶ. ὄν κυρεῖ. ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς.
 ibidem & Trachinijs, ὦν γ' αὐ' ἄξειδως κυ-
 ρῶ, & ἐκπεπληγμένη κυρῶ. Adiunxere
 aūt frequenter participijs aliorum uer-
 borū substātiua planē ποδιφρασικῶς, ubi
 Latini uerbis modo uterentur. Herod.
 κακῶν φαστομ εἰν ἰώνας ἄξεργασμῖσθ. Pla-
 to Epitaphio, ἔτω πολλὰ καὶ μαχίμὰ γέ-
 νη καταδεδισλωμένην κῦ ἢ περσῶν ἀρχή, hoc
 est, domuerat, κατεδεδισλωῖ. Et Pluto, ὁδὲ
 πολὺ μάλλον γνῖσθ ὄξιν ἄξολωλεκῶς, id est, ἀ-
 πώλεσε, perdidit. Huius figure sunt illa,
 κῦ λέγωμ, ποδιπατῶμ, καθημῖσθ. Huc pri-
 nent & illæ ποδιφράσθ, cū uerbo γίνομαι.
 ἐγγύσθ ἠδὲ σκῦθς αὐτ' ἀλαρεῖσ ἑλασθς, μελπο-
 μῖσθ. Sed in his nōnunquā est quædam
 ἔμφασθς, ut cū Latine dicit, Nō is erat q
 uirtuti neruos incideret. Herod. σαδ' ἀτ
 της γ' ὄσθ, ὅ ἔ πόλεμον κῦ σιωάσθς. Et

μοχ, ὅτ' ὅτισι λυδοῖσι ὄτι μαχεσάμενον, ὅ-
 τε νύξ ἢ ἡμέρη ἐγγύς, hic ille est qui dimi-
 cauit cum Lydis, quo tempore interdiu
 obtenebrauit cōmisso praelio. Verbum
 substantiuū in modo infinitiuo & accu-
 satiuum, propriū illius modi casum ad-
 mittit, et aliū respondentem ad uerbū
 finitū, ut πρὸς αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, cū re-
 gem esse potestas illi fieret. Plato Epita-
 phio, ἰὼ ἐμοὶ μὴ ὄν θαυμασὸν οἶώτε εἶν εἰπεῖν.

DE PARTICIPIIS ABSOLVTIS.

Elegans est usus participiorum apud
 Græcos, sed præcipue eorū quæ absolu-
 te ponunt. Δέον δέξασθαι, δέον, μετῶν, πρὸς, τυ-
 χόν. Lucian. λαπίθαις. ὅτως οἶμαι τυχόν. He-
 rod. 1. εἰ πρὸς αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, cū po-
 testas illi fieret. Thucyd. α. ὡς ὁ μετῶν αὐ-
 τοῖς ὑπὸ δ' ἄμυν. Sophoc. Electra, νῦν δ' ὄν
 πατρὸς πάντων ἀρίστων ἀδελφῶν καλεῖσθαι, cū ti-
 bi concedat. δέξασθαι δ' ἐσθ' ἐποίησεν ῥιόνδε,
 cū placuisset. Lucian. Rhetorū διδασκα-
 λῶν, ἵσασθαι καμῶν ὁ δὲ δέον. Tale est et μέ-
 λον. Lucian. τοχαί, ὡσπερ ὁ παίνουσι μέλ-
 ῳ ἀποτμηθείς τὴν γλῶσσαν, quasi parū so-
 licitus sis, ne lingua tibi uicto præcidat.